

Barcelona, Dilluns de Pasqua Florida,
28, III, 1921.

Pax Xti.

Estimadíssim M. Romeu: Moltíssimes gràcies de les Jaculatòries al Santíssim, que ha tingut la bondat d'enviar-me; m'agraden molt, sobretot la primera; i confio que aniràn volant per nostra terra, a molta glòria de Jesús Sagramentat. Perdoni que no li havés escrit més aviat, que no ha estat per falta de ganes, sino de temps.

Aquesta setmana predico a la parròquia de S. Jaume; i, amb poc esforç, tenim la gent animada pera cantar de valent. Li envio la fulleta de càntics aon veurà que no hi falta el "Cristo veng..." que jo voldria fos cantat en tots els indrets de Catalunya, "des de'l pla, fins a la serra, de Llevant fins a Ponent," com el càntic de la fe i de l'amor a Jesucrist Nostre Senyor. No s'perdrà pas per mi que aixís no sia.

A més de lo que va en la fulla, canten a cada Pare nostre de la estació al SS, una jaculatòria amb música de M. Molera, organista d'aquesta parròquia, que diu aixís: "Alabances i gràcies sien dades en tot moment, al

*Santíssim i Diviníssim Sagrament. "Si algun dia V. hi posa solfa ja m'ho
dirà, veritat?"*

*De tot n'hi dono moltes gràcies i demano a Nostre Senyor
li conservi per molts anys la devota inspiració que li ha donat, pera
que pugui ensenyar-nos a cantar de moltes maneres les misericòrdies de
nostre Deu, fins que les puguem cantar eternament en la Glòria, amb un
càntic sempre nou.*

*En tot lo que'l pugui servir, ja sab que pot manar a son
afm. servidor i amic, que ho és de cor en el de Jesucrist:*

Josep Puig i Joan f.

†
JHS

RESIDENCIA
DE LA COMPAÑIA DE JESÚS

PALAU, 3 - APARTADO 143

BARCELONA

28- VIII- 22.

P. M.

Caríssim L. Romeu:

Grans merces de la seva felicitació i del record del homenatge dels seus deixebles.

Molt rebé i acant sempre en nom de Déu.

Espero el "Pare nostre" amb candelletes.

Li agrada molt lo que'm diu del Sr. Lluís. Jo també entenc que és millor proce-

liment aquest que'l
de polèmiques, etc.

Aquí envio, el pri-
mer exemplar de
la "Salve" de V. que he
pogut abastar, al Sr. Rec-
tor de Rocallaura que
te faré de fer. la can-
tar en el gran aplec
que prepara per mit-
jan d'octubre amb mo-
tiu de celebrar el cen-
tenari de la imatge
de Maria Lluïsa vene-
rada en l'antic Con-
tinent del Pallar.

Si agradaia feu
que fos ben estenada

en mes fets, con-
sagades a la mare de
Deu. p'hi havia d'a-
nar a predicar per
no podré. Habet ia deu
ja la sentirem en
altre dia.

Evemani, na
votre temps.

Apt. 2 en pt
Joh: Dyon, vj.

18-V-22.

P. pte.

Carissim M. Romeu: Al
"Foment..." editaran la Salve
i l' acto de contricció. En a-
quest desitjaria M. Eudalt
que hi fos suprimida o a-
questa frase "i complir la
penitència que pel Pare Con-
fessor em serà donada..." les
paraules "pel Pare Confessor"
de manera que digués: "i
complir la penitència que'm
serà donada" li sembla si se-
rà difícil? Per si ho vol arre-
glar li envio el seu original.
A la nostra Capella del
Palau hi fem un mes de
horari que sembla de rich.
El comencem amb aquella

tan dolça canço: "Al ma-
tí cap al llevant..."; es
canten les cinc brev hanes
i les cinc santes; durant
la comunió "Adoro te devote"
o "Pange lingua" i al final
"Al reure-us bella..." o "trium-
pha..."; és dir que la Ro-
men ens hi fa el gust. I
canten totthom; i porten flors;
i l'altar ple de llums. Ca-
da dia sembla festa major.
I tot és poc per la nostra
hona Santíssima.

Però és el cas que després
del laig ve el peny; i des-
prés dels obsequis a la Mare
vindran els altres al Cor dol-
císsim de son fill Jesús. I ha-
vern de cantar. No'ns hi vol
apidar? Si poguessim tenir
aquell Pare nostre que son-
no, tot cantat per totthom!

Veurem de cantar-lo al-
ternant amb les deprecia-
cions del Bisbe Jomas.

I m'agradaria molt
que 's pogués començar can-
tant cada dia amb gran
fervor i devoció aquesta jain-
latonia:

"Sia de tothom conegut,
estimat i venerat
el dolcíssim Cor
de nostre amabilíssim
Redemptor Jesús.

Amén."

I un cant final, solemnes
devot, etc...? també ens fa
falta; hi ha poca cosa del
Sagrat Cor de Jesús.

Jo tinc unes "Lectures o Co-
lles" antigues, d'un devocio-
nari de Farraguna, que l'Dr.
Jomas reimprimí en el lres
del Sagrat Cor. A mi m'a

graden molt, i no crec que
ho faci el que s'ignifica de jarm-
gonu. A t'òis ja fa centinès
que les canten amb una to-
nada que no fa pel nostre
temps. Si V. s'hi animés,
jurar-li quatre notes... In-
juro que li serà fàcil trobar
la lletra, sinó li enviaria
la tornada ja aïra:

O Cor divinisim
alabat sia

per que si no vivia
en pecat mortaf.

tant senyor i tot a. m. d. g.

Faci'm el favor de donar
la enhorabona més recien
al Dr. Llanu, per aquell
article de "Lo Llanu", re-
ferent al llibre del P. Caranoya.
Que nostre Senyor i Sant Joan
li paguin tan bona caritat.
No's pot pensar lo content que
n'estic. Mencionis. ^{ff. en pt.}
Juli: Pigoan, l. l.

Residència del Palau
Aparat 143
Barcelona

Igualada - 17-IV-23.

P. Vti.

Caríssim Sr. Romer: Parlem de
cantines, que fa temps que no'ns
havem dit res. Els cants de Quaresma
a la Catedral de Bas^{en} magnífics; pe-
rò en un temps que sigui l'últim any.
He sentit a dir que'ls canonges l'any
vinent volen intervenir en la qüestió
dels cants. No s'hi com, ni de quina ma-
nera. Jo, si deu vol, els portaré a Jarra-
gona, on, probablement predicaré la
Quaresma i la diuinio. Pel Senyor vaig
sobre carta del P. Sureda; li envia adjun-
ta perquè se n'enteni; a la primera
li vaig contestar: que 'l canvi a seguir
per introduir la reforma que ell pro-
porava era acudir al Sr. Bisbe i al
Capítol; que lo que ells determinessin

jo acceptaria i aprovaria de tot cor. Tal
per el motiu de la segona carta, que
encara no he contestat. Me sembla que
hauria estat un discarat treure l'«un
Credo per l'altre»; la gent n'hauria protes-
tat amb seguretat i no se' pot ni n'hau-
riem sortit. En fi, jo ja estic lliure; ara que
s'ho faim com vulguin; però el «Creu en
un deu...» ningú el tren dels qui «l
porten a dins» l'hem cantat a Selva
i a S. Sadurni, i a S. Coloma de Queralt,
i ara el fem fort a Igualada i ja es
enviat a Llívia, i avant sempre en
nom de deu. A casa nostra per la Qua-
rema cantarem «Senyor meu Jeménit...
Pare nostre... Vells del Mon feim... O verge
i mare de deu...» i la gent n'està en-
badalida. Els joves d'Igualada que fan
Exercici fins al 22 també canten amb co-
ratge el Credo, el Pare nostre, el Senyor meu
Jeménit i aprenen O verge i mare de deu...
Ens hauria de fer una ave maria i Santa
amb florin Patri i Sant evat... per pagar-lo

Residència del Palau

Apartat 143

Barcelona

afegir al Pare nostre sempre que cone-
vingués; són veing que m'ho han denun-
ciat. A mi no m'hi acudia malament
que 'l Glòria fos en català: "Glòria al Pare
i al Fill i a l'Esperit Sant. Com em en el
principi i ara i sempre i en els segles
dels segles. Amen." Perquè 'l niut erat
m'estic ben segur que ningú sab lo que
dir.

Vaig encomanar als de Ponent
que fessin un quadern amb la melodia
d'aquests cants, que podria intitular-se "Ora-
cions cantades"; me van dir que si; però
no se' si encara ho han fet; a ho segur es-
perarà l' Ave Maria.

I els "Ulls del Bon Jesús..." que
no ho volen imprimir? A Barcelona
els per un efecte deliciós, i a mi no se'm
sur del cervell aquell criu d'esperança
"I a l'eterna glòria, porten-me."

Estic persuadit, Sr. Ponent, que us ha

fet molt ^{bona} obra muricant aquestes
fórmules d'oració que 'l poble can-
ta amb tant de gust i devoció. Aor-
tre Senyor li perguí i li conservi in-
piració per a seguir tan bell camí
començant.

Confio que 'us podreu veure al-
gun dia. ¿Quan serà? Expliqui'm
com cantaven el Credo a Vich. En dia
el fr. Ansgimont de Igualada que 'l deia-
menge parat, les igualadines, tenia-
nes en roncitatge a l'ortserat, el
fren seronar per les montanyes tan-
tes i en el Santuari de la clare de deu.
devia en la primera vegada que
li arribava aquest cant.) a la verge
Santíssima per li devia ser grat.

Encorraní'm a deu. ¿Quan
li vingui le retorni'm aquestes can-
tes que potser algun dia en delta-
tes a contestar al P. Lluís, per a
per pau completa. Aps. en ph
Julià Pijuan.